

[Ulrich.]

med et Jordtilliggende af 1 275 000 ha, og der er 145 000 Husmandsbrug under 10 ha med et Jordtilliggende af 733 000 ha.

Lige i Øjeblikket vil det ikke knibe saa forskrækkeligt for den danske Gaardmand. Der vil i Henhold til denne Lov ganske vist blive eksproprieret Jord fra dem til de indelukkede Brug, men ellers vil man i Henhold til denne Lov selvfølgelig først mase paa de store Gaarde. Men Tampen brænder; efter de 30 Aars Forløb griber man til at gaa til Ekspropriation af Jord fra Bondebrugene, og derfor kan jeg i og for sig godt forstaa, at det Parti, Partiet Venstre, som skulde repræsentere Bondebrugets Interesser her i dette høje Ting, pludselig vaagner og bliver betænkelig ved hele denne Lovgivnings Paabegyndelse. Thi i Virkeligheden vil dette Principis Fastslaaelse bevirke, at naar der er gaaet godt 100 Aar, vil der her i dette vort Land ikke findes noget Landbrug, som er over 30 ha.

Men saa kommer det store Spørgsmaal efter min Mening: Er denne Udvikling statsøkonomisk set forsvarlig? Er denne Udvikling af en saadan Art, at man med Vished kan sige, at den vil være et Gode for Samfundet? Det mener jeg i alt Fald er ganske overordentlig tvivlsomt.

Vi ved alle, at det lille Landbrugs Eksistensmulighed ligger deri, at de forædlede Landbrugsprodukter stadig kan finde tilfredsstillende Afsætning paa udenlandske og indenlandske Markeder. Og vi ved alle, i hvert Tilfælde de, der har Skoen paa, at naar Flæskepriserne svigter, som de desværre har svigtet mangfoldige Gange i Aarenes Løb, saa er hele det økonomiske Grundlag for disse Brugs Eksistens bortfaldet. En betydelig Stramning af det engelske Marked bevirker, baade paa Smørrets og Flæskestets Omraade, en saadan Nedgang i Aarsindtægten for det lille Brug, at dermed staar og falder i Virkeligheden hele Brugets Eksistensmulighed.

Nu er det uden al Tvivl, at i det Øjeblik man udstykker den danske Jord i den Grad, som man ønsker fra Regeringspartiernes Side, vil Produktionen herhjemme af Smør og Flæsk stige; det er ganske nødvendigt, fordi det er en Kendsgerning, at naar større Brug udstykes i mindre, kommer der paa vedkommende Arealer flere Kreaturer og flere Svin, og derved bliver alt-saa den dyriske Produktion betydeligt forøget.

Saa er det store Spørgsmaal: Hvorledes vil i kommende Tider Afsætningsmulighederne ligge for de danske Land-

brugsprodukter? Vi ser i Øjeblikket, hvorledes man fra det ene af vore Nabolandes Side, fra tysk Side, lægger os alle de Hindringer i Vejen, som man overhovedet fra Agrarpartiets Side dernede kan faa den tyske Rigsdag til at gennemføre. Hvilken Indflydelse det vil faa i kommende Aar paa de danske Landbrugsprodukters Pris, er det umuligt at forudsige noget bestemt om; men at Faren er der for, at denne Forhøjelse af Smørtolden nede i Tyskland vil kunne bevirke en Trykning af selve Smørprisen paa det danske Smør, er givet. At en Forhøjelse af Kødtolden vil bevirke et direkte Tab for hver enkelt dansk Landmand, som overhovedet producerer og skal afsætte et Kreatur, er givet. Og hvorledes det engelske Marked vil stille sig overfor at faa en saadan Forøgelse af danske Landbrugsprodukter paa sit Marked som det, at Tyskland delvis lukker af for os, vil bevirke, ved ingen, men det rummer en Fare.

Derfor er det, jeg siger, at jeg tror, det er overordentlig usikkert, om en saadan Udvikling som den, man fra socialdemokratisk og radikal Side ønsker paa dette Omraade, er statsøkonomisk forsvarlig, og derfor advarer jeg nu, som jeg har advaret flere Gange, mod at forcere hele Udstykningsbevægelsen frem.

En rolig og jævn Udvikling paa dette Omraade er naturlig og vil faa vor Støtte. Men lige saa vel som vi i 1919 advarede mod at forcere denne Sag frem, lige saa bestemt maa vi i dette Øjeblik advare mod at gaa for hurtigt frem paa dette Omraade, thi derved vil man ikke alene kunne komme til at føre de enkelte Mennesker, som man her søger at hjælpe, ind i Forhold, der er ganske uholdbare, men man vil kunne bevirke, at man paafører Samfundet et Dødsstød.

Saa er der en anden Side af Sagen, som jeg ogsaa ganske kort vil berøre. Det er Spørgsmaalet: Har vi det tilstrækkelige Menneskemateriale til at gaa ind i disse Brug, saaledes at man kan sige, det har været forsvarligt at overlade denne Jord, som man tager fra Mennesker, der driver Jorden godt, i andre Hænder.

Det er et meget betydeligt Menneskemateriale, man her kræver til disse nye Brug. Det maa være et Menneskemateriale af en overordentlig fin Støbning, hvis man vil kunne kræve, at de skal klare det. Det er jo ikke saadan, at man kan tage den første den bedste Drivert, som ikke har kunnet erhverve sig noget selv, og sætte ham ind i et saadant Brug, for saa ved man, han gaar til Grunde, men det maa være Menneskemateriale, som for at kunne svare